

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 24 februari 2017
(OR. en)

6575/17

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0043 (COD)**

**PECHE 68
CODEC 248**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	24 februari 2017
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2017) 97 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om upprättande av en flerårig plan för små pelagiska bestånd i Adriatiska havet och de fisken som utnyttjar dessa bestånd

För delegationerna bifogas dokument – COM(2017) 97 final.

Bilaga: COM(2017) 97 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.2.2017
COM(2017) 97 final

2017/0043 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om upprättande av en flerårig plan för små pelagiska bestånd i Adriatiska havet och de
fisken som utnyttjar dessa bestånd**

{SWD(2017) 63 final}
{SWD(2017) 64 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Adriatiska havet (AKFM:s (Allmänna fiskerikommissionen för Medelhavet) geografiska delområden 17 och 18)¹ är ett viktigt delområde i Medelhavet som står för omkring en tredjedel av det totala landningsvärdet². Små pelagiska arter (som simmar nära ytan) är ett viktigt inslag i fisket i Adriatiska havet, och står för en hög ekonomisk inkomst för fiskerisektorn i det havsområdet. De mest värdefulla och efterfrågade små pelagiska arterna i Adriatiska havet är ansjovis och sardiner.

Ansjoavis och sardiner utgör nästan hela fångsten inom fisket efter små pelagiska arter³, och ansjoavis är den värdefullaste av de två arterna och den art som är drivkraften i fisket. Merparten fångas av Italien och Kroatien i norra delen av Adriatiska havet. De enda övriga medlemsstater som deltar i fisket är Slovenien, som står för mindre än 1 % av de totala fångsterna, och Albanien och Montenegro som har en lika liten andel av fångsterna³.

För närvarande regleras fisket efter små pelagiska arter i Adriatiska havet av flera rättsliga ramar på nationell nivå, EU-nivå och internationell nivå. Kroatien, Italien och Slovenien har antagit nationella förvaltningsplaner enligt rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 2 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (Medelhavsförordningen)⁴ som täcker snörpvadar/ringnotar och pelagiska trålar, vilka är de redskap som används i fisket efter små pelagiska arter. På EU-nivå tillåts en begränsad mängd utkast enligt en treårig utkastplan⁵. En förvaltningsplan⁶ och flera på varandra följande nödgärder⁷ har antagits på internationell nivå av Allmänna fiskerikommissionen för Medelhavet (AKFM).

Trots dessa förvaltningsåtgärder visar de allra senaste vetenskapliga utlåtandena att ansjovis och sardiner i Adriatiska havet fortfarande utsätts för överfiske och att bestånden sannolikt kommer att försämrats ytterligare. Situationen förvärras i takt med att vi kommer allt längre

¹ <http://www.fao.org/3/a-ax817e.pdf>.

² GFCM (2016) *The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries*.

³ FAO:s fångstproduktionsstatistik, data nedladdade den 10 maj 2016.

⁴ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 36, 8.2.2007, s. 6).

⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1392/2014 av den 20 oktober 2014 om upprättande av en utkastplan för vissa fiskerier efter små pelagiska arter i Medelhavet (EUT L 370, 30.12.2014, s. 21).

⁶ AKFM:s rekommendation GFCM/37/2013/1 om en flerårig förvaltningsplan för fisket efter små pelagiska bestånd i AKFM-geografiskt delområde 17 (norra Adriatiska havet) och om övergångsbestämmelser/bevarandeåtgärder för fiske efter små pelagiska bestånd i det geografiska delområdet 18 (södra Adriatiska havet).

⁷ AKFM:s rekommendation GFCM/38/2014/1 om ändring av rekommendation GFCM/27/2013/1 och om förebyggande åtgärder och nödgärder för 2015 för små pelagiska bestånd i AKFM:s geografiska delområde 17. AKFM:s rekommendation GFCM/39/2015/1 om fastställande av ytterligare förebyggande åtgärder och nödgärder under 2016 för små pelagiska bestånd i Adriatiska havet (geografiskt delområde 17 och 18), och GFCM/40/2016/3 om fastställande av ytterligare nödgärder under 2017 och 2018 för små pelagiska bestånd i Adriatiska havet (geografiskt delområde 17 och 18). Rekommendationerna kan hämtas på <http://www.fao.org/gfcm/decisions/en/>.

bort från hållbara fiskerivåer och vi befinner oss långt ifrån målet att utnyttja bestånden på den nivå för maximalt hållbart uttag (MSY) senast 2020 som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG⁸ (grundförordningen). Enligt de senaste vetenskapliga utlåtandena måste fångsterna minskas avsevärt för bäge arter om hållbara fiskerivåer ska kunna uppnås⁹.

Den nuvarande förvaltningsramen grundar sig främst på begränsning av fiskeansträngning och -kapacitet, förenat med flera kompletterande åtgärder som fredningstider/fredningsområden och minsta landningsstorlekar. De exakta åtgärderna varierar dock geografiskt (mellan de tre medlemsstaterna och i internationella vatten) och har dessutom ändrats flera gånger under senare år. Till exempel skiljer sig fredningsperioderna (då fiske inte är tillåtet) åt mellan de tre adriatiska medlemsstaterna och de har även ändrats årligen under de senaste fem åren. Denna konstant föränderliga och komplexa förvaltningsram gör det svårare för fiskerinäringen att hålla sig uppdaterad om vilka regler som är i kraft för tillfället och därmed att genomföra dem. Att ett och samma bestånd förvaltas enligt olika regler i olika delar av dess förekomstområde är inte heller effektivt. Att till exempel stänga av ett område för fiske enligt en medlemsstats nationella regler kan helt enkelt leda till att fiskeansträngningen flyttas till en annan del av Adriatiska havet och en annan del av beståndet, där fiske är tillåtet vid den tidpunkten.

Utvärderingar av den nuvarande förvaltningsramen har visat att detta är ineffektivt och otillräckligt för att säkerställa ett hållbart fiske av bestånden senast 2020. EU:s vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommitté för fiskerinäringen (STCF)¹⁰ har rekommenderat att förvaltare överväger att använda fångst- (eller landnings-) begränsningar som är ett mer effektivt förvaltningsverktyg för små pelagiska bestånd^{11,12}; stimförvaltning (förekommer i täta populationer) på grundval av ansträngning anses vara mer riskfyllt för dessa bestånd. Exempelvis behöver en minskning av ansträngningen med 20 % inte nödvändigtvis leda till en 20-procentig minskning av fångster eller av fiskeridödligheten. Om ett fartyg träffar på ett stim av små pelagiska fiskar kan det fånga en stor kvantitet fisk på mycket kort tid. En minskning av fångsterna, å andra sidan, leder till en direkt motsvarande minskning av fiskeridödligheten.

Detta förslag tar upp problemet med överutnyttjande av små pelagiska bestånd på grund av ohållbart fiske och ineffektiv fiskeristyrning. Huvudmålet med den fleråriga planen är att få bestånden och fiskerisektorn att återgå till sunda nivåer och att fisket blir hållbart. Detta kommer att säkerställa att fiskesektorn även i fortsättningen och långsiktigt kan förlita sig på denna resurs. Den fleråriga planen kommer också att underlätta införandet av landningsskyldigheten genom att tillhandahålla en grund för undantag i vissa avgränsade situationer. Fastställandet av en flerårig plan kommer dessutom att göra det möjligt att

⁸ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁹ STCEF (2015) – *Small pelagic stocks in the Adriatic Sea*. Bedömningar avseende Medelhavet del 1 (*Mediterranean assessments part 1*) (STECF-15-14). Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, EUR 27492 EN, Gemensamma forskningscentrumet 97707, s. 52.

¹⁰ Kommissionens beslut av den 26 augusti 2005 om inrättande av en vetenskaplig, teknisk och ekonomisk kommitté för fiskerinäringen (2005/629/EG).

¹¹ Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF): *Assessment of Mediterranean Sea stocks - part 2* (STECF-11-14).

¹² Rapporter från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) – 51:a plenarmötesrapporten (PLEN-16-01). 2016. Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, EUR 27917 EN, Gemensamma forskningscentrumet 101442, s. 95.

utnyttja regionalisering, varigenom medlemsstater i havsområdena inbegrips i utarbetandet och utformningen av förvaltningsregler för de berörda parterna. Tanken är att öka känslan av ansvar för dessa regler hos fiskets aktörer, och därigenom att reglerna faktiskt genomförs och efterlevs och till sist blir effektiva. Detta kommer också att förenkla beslutsprocessen, göra den mer effektiv och reaktiv i förhållande till föränderliga omständigheter, och föra den närmare de berörda parterna i fall som rör ytterst tekniska frågor.

En flerårig plan skulle innefatta mål för fiskeridödlighet uttryckta i intervall för varje bestånd, när sådana finns tillgängliga, och dessa skulle ligga till grund för att fastställa årliga fångstbegränsningar för bestånden. Dessutom skulle den fleråriga planen innehålla skyddsåtgärder som ger en ram för att återställa bestånden när dessa hamnar under säkra biologiska gränser.

Den fleråriga planen kommer att tillämpas på alla EU-fiskefartyg oberoende av deras totala deltagande i fisket i Adriatiska havet (i EU:s och internationella vatten). Detta är förenligt med den gemensamma fiskeripolitikens regler och med gränserna för fartygens påverkan på de berörda fiskbestånden.

Följande bestämmelser i förordning (EU) nr 1380/2013 (grundförordningen) är relevanta för den fleråriga planen:

- Artiklarna 9 och 10 i grundförordningen innehåller bestämmelser om **de fleråriga planernas mål och innehåll**. I enlighet med artikel 10 i grundförordningen bör de fleråriga planerna innehålla kvantifierbara **mål**. Dessa mål bör kompletteras med bestämmelser om **skyddsåtgärder** kopplade till en viss **referenspunkt för bevarande** (triggernivå).
- Enligt artikel 15 i grundförordningen gäller sedan den 1 januari 2015 **landningsskyldigheten** för fisket efter små pelagiska arter (t.ex. fisket efter makrill, sill/strömming, taggmakrill, blåvitling, trynfisk, ansjovis, silverfisk, sardin, skarpsill) överallt i EU:s vatten. I enlighet med artikel 15.5 i grundförordningen måste närmare bestämmelser om genomförandet av landningsskyldigheten anges i de fleråriga planerna, inklusive följande:
 - (a) Särskilda bestämmelser om fisken eller arter som omfattas av landningsskyldigheten.
 - (b) Specificeringen av undantag från landningsskyldigheten.
 - (c) Bestämmelser om undantag av mindre betydelse på upp till 5 % av den totala årliga fångsten av samtliga arter som omfattas av landningsskyldigheten, för att undvika oproportionella kostnader för hantering av oönskade fångster.
- I enlighet med artikel 18 i grundförordningen får medlemsstater med direkt förvaltningsintresse lämna **gemensamma rekommendationer** om antagande av vissa åtgärder, om kommissionen har getts befogenhet att anta genomförandeakter eller delegerade akter för att uppnå de mål som anges i den fleråriga planen.

Den fleråriga planen innehåller även särskilda **kontrollbestämmelser** som är utformade för att anpassa de allmänna kontrollåtgärder som fastställs i EU:s rättsliga ram för kontroll, inspektion och verkställighet till det särskilda sammanhang som gäller för fisket efter små pelagiska arter i Adriatiska havet; denna rättsliga ram fastställs i rådets förordning (EG)

nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006¹³ och har till syfte att säkerställa efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens regler. Relevanta bestämmelser i förordning (EG) nr 1224/2009:

- Enligt artikel 9 måste fiskefartyg med en total längd på tolv meter eller mer ha en fullt fungerande anordning installerad ombord som genom att sända ut uppgifter om fartygets position med jämna mellanrum medger att fartyget **automatiskt lokaliseras och identifieras av det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg**. Den måste också göra det möjligt för flaggstatens centrum för fiskerikontroll att få fram uppgifter om fiskefartyget.
- Enligt artikel 15 måste befälhavare på unionens fiskefartyg med en total längd på tolv meter eller mer **använda elektroniska loggböcker** och överlämna dem till flaggmedlemsstatens behöriga myndighet på elektronisk väg åtminstone en gång per dag.
- Enligt artikel 17 måste befälhavare på unionens fiskefartyg med en total längd på tolv meter eller mer som bedriver fiske på bestånd som omfattas av en flerårig plan, vilka är skyldiga att på elektronisk väg registrera fiskeloggboksuppgifter, till **de behöriga myndigheterna i sin flaggmedlemsstat lämna en uppsättning uppgifter** om fartyget och fartygets fångster minst fyra timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamnen.
- Det kan vara lämpligt att genom en flerårig plan anpassa dessa bestämmelser till ett specifikt fiske.
- Enligt artikel 43 får det i de fleråriga planerna fastställas tröskelvärden ovanför vilka fångster ur bestånd måste landas i **utsedda hamnar**.

En översikt över bestämmelserna i den fleråriga planen presenteras i avsnitt 5.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 fastställs den allmänna ramen för den gemensamma fiskeripolitiken och där identifieras de situationer i vilka rådet och Europaparlamentet måste anta fleråriga planer.

För detta förslag om en flerårig plan för små pelagiska arter i Adriatiska havet används samma strategi för att fastställa mål, riktmärken och skyddsåtgärder i den fleråriga planen och för genomförandet av landningsskyldigheten som i Europaparlamentets och rådets nyligen

¹³

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

antagna förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007¹⁴.

I rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer¹⁵ fastställs vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna, dvs. regler om fångstsammansättning, minsta maskstorlek, minsta landningsstorlekar, stängda områden och fredningstider för vissa fisken. Förordningen ses för närvarande över och kommer att ersättas om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder¹⁶ antas. Genom detta förslag blir det möjligt för medlemsstaterna att ändra tekniska åtgärder genom regionaliseringsprocessen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag och dess mål är förenliga med Europeiska unionens politik, särskilt med miljöpolitiken som till exempel **ramdirektivet om en marin strategi**¹⁷ och dess mål att uppnå god miljöstatus i EU:s marina vatten senast 2020.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslagets bestämmelser avser bevarandet av marina biologiska resurser, dvs. åtgärder inom ett område där Europeiska unionen har ensam behörighet. Förslaget respekterar subsidiaritetsprincipen och uppfyller dess krav. Både ansjovis- och sardinbestånden och de berörda fiskefartygen förflyttar sig fritt över internationella gränser, vilket innebär att åtgärder som endast vidtas på medlemsstatsnivå sannolikt inte kommer att vara effektiva när det gäller att uppnå målen. För att åtgärderna ska bli effektiva bör de vidtas på ett samordnat sätt och göras tillämpliga på beståndets hela utbredningsområde och på samtliga berörda flottor.

- **Proportionalitetsprincipen**

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

¹⁵ Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EGT L 125, 27.4.1998, s. 1).

¹⁶ KOM(2016) 0134 slutlig – 2016/074 (COD).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

De föreslagna åtgärderna är förenliga med proportionalitetsprincipen eftersom de är ändamålsenliga, nödvändiga och inga mindre restriktiva åtgärder för att uppnå de önskade politiska målen finns. Det råder bred enighet bland tillfrågade berörda parter om att den nuvarande lagstiftningsramen som består av nationell lagstiftning, en utkastplan på EU-nivå och åtgärder som antagits av Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet inte räcker till för att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens hållbarhetsmål.

- **Val av instrument**

Det föreslagna instrumentet har formen av en Europaparlamentets och rådets förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Vid utarbetandet av detta förslag och den åtföljande konsekvensbedömningen har samråd ägt rum på olika nivåer, med bland andra berörda parter, forskare, enskilda medborgare, offentliga förvaltningar och relevanta avdelningar inom kommissionen.

- **Samråd med berörda parter**

Målinriktade samråd hölls med berörda parter, i synnerhet **rådgivande nämnden för Medelhavet** (Medac)¹⁸, som är den mest representativa intresseorganisationen för fiskerinäringen i Medelhavsområdet. Medac företräder alla parter som berörs av detta förslag. Här ingår hela fiskerisektorn, bl.a. det småskaliga fisket, beredningsindustrin, fackföreningar och andra intresseorganisationer som miljöorganisationer, konsumentgrupper och sammanslutningar inom sport- och fritidsfisket som är verksamma i Medelhavsområdet inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Sedan 2014 har Medac en arbetsgrupp som särskilt ägnar sig åt utarbetandet av den fleråriga planen för små pelagiska arter i Adriatiska havet. Arbetsgruppen höll sex möten där företrädare för kommissionens generaldirektorat för fiske (GD Mare), Europeiska fiskerikontrollbyrån, forskarsamhället, företrädare för fiskerinäringen och medlemstaternas fiskeriförvaltningar deltog¹⁹. I mars 2016 antog Medac ett utlåtande om den fleråriga planen för små pelagiska arter i norra Adriatiska havet²⁰. Några av de åtgärder som rekommenderas av Medac har tagits med i detta förslag, nämligen att användningen av elektroniska loggböcker och elektroniska system för att övervaka fartygens position bör utvidgas och att nödvändiga åtgärder för att genomföra landningsskyldigheten bör ingå.

Den 18 december 2015 anordnade kommissionen också ett **vetenskapligt och tekniskt seminarium om fisket efter små pelagiska arter i Adriatiska havet** som samlade forskare, Medac och medlemsstaternas fiskeriförvaltningar. Det rådde allmän enighet om att ansjovis och sardiner är utsatta för överfiske och att det är hög tid att agera.

Seminariet följdes av en **workshop om genomförande av maximalt hållbart uttag (MSY) i olika fallstudier, däribland små pelagiska bestånd i Adriatiska havet** den 21–25

¹⁸ <http://www.med-ac.eu/>.

¹⁹ 8 oktober 2014, Split (Kroatien), 20 november 2014, Rom (Italien), 11 mars 2015, Rom (Italien), 23 april 2015, Marseille (Frankrike), 11 juni 2015, Madrid (Spanien), 17 februari 2016, Rom (Italien).

²⁰ Medac (2016): *MEDAC Advice on LTMP for Small Pelagics in GSA 17 (Northern Adriatic)* av den 11 mars 2016 (Prot. 94/2016).

september 2015. Workshopen organiserades i samband med ett av kommissionen finansierat projekt om förvaltningsscenarier för utarbetandet av fleråriga förvaltningsplaner för Medelhavet och Svarta havet. Genom mötet kunde olika aktörer (kommissionen, Medac, oberoende experter, konsulter som genomför projektet) diskutera och enas kring de olika förvaltningsmöjligheterna, kriterierna och planerade scenarierna för att uppnå F_{MSY} inom ramen för nämnda projekt.

Ett samråd med berörda parter inom Medelhavsfisket (omfattande myndigheter och forskningsinstitut från åtta medlemsstater, fem icke-statliga organisationer, näringslivsföreträdare från åtta medlemsstater, Medac och STECF) utfördes också inom ramen för en **retrospektiv utvärdering av Medelhavsförordningen**,²¹ vilken innehåller en särskild fallstudie av små pelagiska arter i Adriatiska havet. Samrådet gav relevanta synpunkter på problemdefinitionen och det befintliga regelverkets effektivitet. De berörda parterna var överväldigande ense om att fiskbestånden i Medelhavet är allvarligt överutnyttjade och majoriteten av respondenterna inom samtliga kategorier uppgav att ingen förbättring av beståndsstatus hade kunnat konstateras fram till idag. En annan kritisk fråga rörde farhågor när det gäller den framtida socioekonomiska hållbarheten inom Medelhavsfisket.

Utöver detta genomfördes mellan den 22 maj och den 11 september 2015 ett omfattande **internetbaserat offentligt samråd** om fisket efter små pelagiska arter i norra Adriatiska havet²². Totalt inkom 15 detaljerade svar från medlemsstater, Medac, företrädare för näringen, icke-statliga organisationer och enskilda medborgare. De viktigaste slutsatserna var följande:

- De flesta respondenter höll med om att det behövs en flerårig plan, med tanke på att den nuvarande rättsliga ramen inte tar hänsyn till särdragen hos fisket i regionen och den inte fullt ut genomför den gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet principen om regionalisering.
- Den nuvarande ramen anses vara för komplex.
- EU:s insats skulle begränsas till att bestämma inriktningen på och att fastställa målen.
- Samspelet mellan fisket och miljörelaterade faktorer bör beaktas.
- Åtgärderna bör endast avse målarter.

²¹ Wakeford *et al.* (2016), *Retrospective evaluation study of the Mediterranean Sea Regulation*. Slutrapport (juli 2016). http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm

²² http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/northern-adriatic-multiannual/index_en.htm - Det offentliga samrådet omfattade endast norra Adriatiska havet eftersom det är här som den största delen av fisket efter små pelagiska arter sker; inledningsvis övervägde kommissionen att lägga fram ett förslag till en flerårig plan för norra Adriatiska havet, innan den beslöt att utvidga tillämpningsområdet något och därmed täcka hela Adriatiska havet. Denna utvidgning av tillämpningsområdet beslutades i syfte att täcka hela det område där beståndet uppträder, och för att undvika de oproportionella kostnaderna för att ta fram en separat flerårig plan bara för södra Adriatiska havet, med beaktande av hur begränsat detta fiske är (6 % av all ansjovis och alla sardiner som fångas i Adriatiska havet (2013) landas i södra delen av Adriatiska havet och många av dessa fångster tas i själva verket i norra Adriatiska havet). Andelen landningar i södra delen av Adriatiska havet har minskat konstant sen 2008.

- Tekniska åtgärder och kompletterande åtgärder avseende landningsskyldigheten bör antas genom regionalisering och inte fastställas i den fleråriga planen.
- De tekniska åtgärderna bör fokusera på fredningsområden/fredningstider snarare än på ökad selektivitet baserad på maskstorlek.
- Den fleråriga planen bör vara inriktad på anpassning och stå i proportion till den andel av fångsterna som tas av de respektive berörda flottorna.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Utöver det offentliga samråd som beskrivs ovan och den retrospektiva utvärdering som beskrivs i nästa avsnitt, har flera centrala studier utförts och ligger till grund för detta förslag.

Under 2014 ingick kommissionen avtal om en undersökning med titeln *Improved knowledge of the main socio-economic aspects related to the most important fisheries in the Adriatic Sea*. Syftet med undersökningen är att identifiera de viktigaste fiskerna i Adriatiska havet, beskriva bedömningarna av beståndstatus och de vetenskapliga utlåtandena om de aktuella bestånden och att ge socioekonomisk information om de olika fisken som bedrivs av kustländerna kring Adriatiska havet. Undersökningen slutfördes i juli 2015²³.

En annan undersökning inleddes av GD Mare under 2014, i syfte att bedöma olika förvaltningsscenarier för fleråriga planer i enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens mål²⁴. Undersökningen skulle innehålla fyra fallstudier, varav en om fisket efter små pelagiska arter i Adriatiska havet. Undersökningen använde sig sedan av bioekonomisk modellering för att bedöma de miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenserna av olika scenarier för de olika flottsegmenten.

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I en studie av den **retrospektiva utvärderingen av Medelhavsförordningen**²¹ konstaterades det att trots att många av åtgärderna i förordningen genomförts förefaller Medelhavsförordningen att misslyckas vad gäller majoriteten av målen för regionen norra Adriatiska havet; i övrigt är det svårt att dra någon slutsats av resultaten vad gäller ändamålsenligheten, på grund av begränsade underlag. Exempelvis upplevde samtliga av de nationella myndigheter som tillfrågats inom ramen för studien att minskad fiskeansträngning i regionen norra Adriatiska havet hade små eller inga effekter alls och att Medelhavsförordningen har haft begränsad inverkan vad gäller antalet fartyg och sysselsättningen i Italien och Kroatien.

²³ Lembo et al. (2015) *Improved knowledge of the main socio-economic aspects related to the most important fisheries in the Adriatic Sea (SEDAF)*. Särskilt avtal nr 10 under Marea ramavtal. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

²⁴ Spedicato et al. (2016) *Study on the evaluation of specific management scenarios for the preparation of multi-annual management plans in the Mediterranean and the Black Sea* - Ansökningsomgång MARE/2014/27. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

De **nationella förvaltningsplaner** som antagits av medlemsstaterna i enlighet med Medelhavsförordningen **har analyserats** av STECF²⁵ på grundval av en särskild studie på detta område²⁶. STECF drog slutsatsen att under de nuvarande nationella förvaltningsplanerna **räcker det inte med fångstminskningar om det ska vara möjligt att nå hållbara fiskerivåer senast 2020**. STECF anser därför att det utan ändringar i de nationella förvaltningsplanerna är ytterst osannolikt att den gemensamma fiskeripolitikens mål kommer att uppnås.

När det gäller de internationella åtgärder som genomförs inom ramen för Allmänna fiskerikommissionen för Medelhavet (AKFM) utförde AKFM **en bioekonomisk utvärdering av förvaltningsåtgärderna** rörande ansjovis- och sardin fisket i Adriatiska havet under 2015²⁷. Simuleringar visar att den nuvarande fiskeridödligheten²⁸ är för hög, inklusive med de nödåtgärder som antagits av AKFM. Om det fortsätter kommer ansjovis- och sardinbestånden att hamna utanför säkra biologiska gränser eller till och med kollapsa mellan 2020 och 2030.

• **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen för en flerårig plan för små pelagiska arter i Adriatiska havet har gjorts inom ramen för den nya gemensamma fiskeripolitiken och omarbetningen av förordningarna om tekniska åtgärder. Följande konsekvensbedömningar är därför relevanta för detta förslag:

- Reformen av den gemensamma fiskeripolitiken (GFP)²⁹.
- Effekterna av införandet av landningsskyldigheten³⁰.
- GFP:s socioekonomiska dimensioner³¹.
- Utarbetandet av en ny förordning om tekniska åtgärder³².

²⁵ Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen – 49:e plenarmötesrapporten (PLEN-15-02), 6–10 juli 2015, Varese.

²⁶ *Mediterranean halieutic resources evaluation and advice* (utvärdering och utlåtanden gällande vattenlevande resurser i Medelhavet) – särskilt avtal 9 under Marea ramavtal, task 4 – Ad hoc-utlåtanden till stöd för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken, *Scientific advice on the conformity of management plans with the requirements of the Common Fisheries Policy in the Mediterranean Sea* – reviderad rapport 8.8.2014.

²⁷ GFCM:s (2016) rapport från workshopen om bio-ekonomisk utvärdering av förvaltningsåtgärder (WKMSE), 1–3 februari 2016.

²⁸ Beräknat med beaktande av den genomsnittliga fiskeridödligheten under 2012, 2013 och 2014.

²⁹ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/impact_assessments_en.htm.

³⁰ Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen – 45:e plenarmötesrapporten (PLEN-14-01).

³¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU\(2015\)540360_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU(2015)540360_EN.pdf).

³² http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/socio_economic_dimension/index_en.htm.

³³ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer dokumentet Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1343/2011 och (EU) nr 1380/2013, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005, SWD/2016/057/final – 2016/074 (COD).

Dessutom utfördes en konsekvensbedömning om detta rättsaktsförslag i syfte att upprätta en flerårig plan för små pelagiska bestånd och fisken knutna till dessa i Adriatiska havet.

Följande policyalternativ beaktades i konsekvensbedömningen:

- **Alternativ 0:** Icke-rättsliga instrument eller ”mjuk lagstiftning” (förkastades i ett tidigt stadium).
- **Alternativ 1:** Status quo (grundscenario med vilket andra alternativ jämfördes).
- **Alternativ 2:** Utarbetande av en EU-förordning för att förvalta fisket efter små pelagiska arter, med målet att bestånden kommer att fiskas hållbart senast antingen 2018 eller 2020 (två delalternativ). Under alternativ 2 föreslås en ny förvaltningsmekanism med fokus på fiskets resultat, genom fastställande av fångstbegränsningar. Denna strategi har prövats framgångsrikt i andra EU-vatten och lett till förbättrat beståndstatus.
- **Alternativ 3:** Försök att ändra den nuvarande förvaltningsramen (nationell och internationell lagstiftning), vilket skulle kunna resultera i ett bästa eller värsta tänkbara scenario beroende på om försöken lyckas eller ej.

Det alternativ som förespråkades var alternativ 2 – en EU-förordning för förvaltning av fisket efter små pelagiska arter – det enda alternativ som ansågs kunna ge resultat i fråga om samtliga mål. Allmänt sett kommer det förväntade resultatet av alternativ 2 att bestå i förbättrad bevarandestatus för ansjovis och sardiner, som slutligen skulle resultera i att den fiskerisektor som är beroende av dessa bestånd blir sundare och mer hållbar, med bättre löner för enskilda fiskare och större lönsamhet överlag, jämfört med status quo.

Övergången till detta mer hållbara fiske kommer sannolikt att kräva en nedskärning inom fiskesektorn, inklusive en minskning av sysselsättningen och den totala inkomsten inom sektorn. I och med att fångsterna minskar är det sannolikt att även priserna vid första försäljning ökar, vilket i viss mån skulle kunna kompensera de förlorade inkomster i fiskesektorn som följer av minskade fångster. Beredningssektorn (särskilt i Kroatien och Italien) kan komma att behöva öka sin import från andra länder. Det finns särskilda finansiella instrument och åtgärder som kan sättas in för att hjälpa de olika sektorerna under övergången.

Inom alternativ 2 är måldatum 2020 för att uppnå hållbart fiske att föredra framför 2018 vad gäller acceptansen bland berörda parter, vilka med överväldigande majoritet uttryckte preferens för 2020. Det är också mer realistiskt med beaktande av tidsplanen för när EU:s fleråriga plan sannolikt kommer att träda i kraft.

Ingen av de berörda parter som tillfrågades tog upp mjuk lagstiftning (alternativ 0) som ett möjligt alternativ. Under det offentliga samrådet var det bara en berörd part som svarade att den nuvarande ramen (alternativ 1) är tillräcklig. Alla respondenter utom en ansåg att en ändring av den nuvarande ramen inte skulle vara tillräckligt (alternativ 3). Medac (bestående av fiskerinäringen och företrädare för det civila samhället), icke-statliga organisationer, offentliga myndigheter, vetenskapliga institut samt Kroatien, Italien och Slovenien stödde förslaget om att utarbeta en flerårig plan (alternativ 2), med en stark preferens för delalternativet ”2020”.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget är inte ett initiativ inom ramen för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat. Det kommer dock ändå att bidra till förenkling av Europeiska unionens gällande lagstiftning. Den fleråriga planen skulle innebära att alla bestämmelser om förvaltningen av dessa fiskerier på EU- nivå samlas i ett instrument, medan det nuvarande systemet består av bestämmelser i tre befintliga nationella förvaltningsplaner som antagits genom tre olika nationella förordningar, vid sidan av en EU-utkastplan.

Den nuvarande förvaltningsplanen är komplex och förändras dessutom ständigt. Förenkling, ökad stabilitet och öppenhet skulle därför betydligt förbättra den nuvarande situationen.

Den fleråriga planen skulle också ge ett enklare och öppnare förvaltningssystem än vad som för närvarande är fallet när det gäller att omsätta vetenskapliga utlåtanden i förvaltningsåtgärder. Forskare skulle lämna utlåtanden varje år, inklusive om vilka fångstbegränsningar som bör gälla för att säkerställa hållbara fiskerivåer. Med ett system inriktat på att kontrollera uttaget ömses den minskning av fiskeridödligheten som krävs direkt i fångstminskningar, vilket inte är fallet när det inriktas på att kontrollera insatsen (t.ex. baserat på ansträngnings- eller kapacitetsförvaltning). Den fleråriga planen skulle också öka stabiliteten och förutsägbarheten när det gäller tillgången på resurser inom den del av sektorn som är inriktad på små pelagiska arter.

Den gemensamma fiskeripolitiken är särskilt avpassad för att hantera små och medelstora företag, vilka inom fiskesektorn snarare är norm än undantag. Inom fisket efter små pelagiska arter i Adriatiska havet är nästan alla fiskeföretag och den stora majoriteten företag inom beredningssektorn mikroföretag eller små och medelstora företag. Det finns därför ingen grund för att utesluta dem från tillämpningsområdet för detta förslag på grund av deras storlek; i så fall skulle den stora majoriteten av sektorn uteslutas och det här förslaget skulle bli meningslöst. EU:s fleråriga plan bör därför tillämpas på alla företag, inklusive små och medelstora företag och mikroföretag. Alla de konsekvenser som beskrivs ovan kommer därför sannolikt att gälla för alla företag, men i varierande grad beroende på hur medlemsstaterna beslutar att fördela de nödvändiga nedskärningarna av fisket mellan de olika flottsegmenten.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag är fullt förenligt med **EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna**³⁴, i synnerhet med artikel 37 i stadgan som föreskriver att en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet ska integreras i unionens politik och tryggas i enlighet med principen om hållbar utveckling.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga nya budgetkonsekvenser.

³⁴ Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (2012/C/326/02) (EUT C 326, 26.10.2012, s. 391).

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Övervakningen av en del av förvaltningsåtgärdernas effekter sker som ett led i det löpande arbetet inom ramen för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. De data som krävs för att övervaka de socioekonomiska och miljömässiga effekterna av den fleråriga planen samlas redan in av medlemsstaterna enligt EU:s lagstiftning om datainsamling³⁵. STECF utför också en regelbunden statusbedömning för ansjovis och sardiner, och en bedömning av både fiske- och beredningssektorns socioekonomiska resultat. Den fleråriga planens konsekvenser för marknaderna kommer att övervakas vartannat år genom EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter (Eumofa)³⁶. Därför finns grundläggande data tillgängliga och det finns en process för övervakning av de operativa mål som nämns ovan tillsammans med de socioekonomiska effekterna av den fleråriga planen.

I den fleråriga planen föreskrivs att en regelbunden utvärdering av dess inverkan på de berörda bestånden på grundval av vetenskapliga utlåtanden kommer att utföras. Det är av yttersta vikt att fastställa en lämplig tidsperiod för utvärderingen: En period som är tillräcklig för att regionala åtgärder ska kunna antas och genomföras och för att effekterna på bestånden och olika fisken ska synas. För fastställandet av denna tidsperiod bör även den fördröjning beaktas som uppstår mellan det att biologiska och socioekonomiska data samlas in och sedan bedöms enligt den arbetsmetod som tillämpas av de vetenskapliga organen. STECF rekommenderade att man bör använda ett värde motsvarande tre års data om effekterna, för att bedöma de fleråriga planerna. STECF menade också att det tar fem år, från och med genomförandet av planen, att få fram ett värde motsvarande tre års data³⁷. Därför bör planen utvärderas vart femte år.

I detta avseende bör det noteras att den regelbundna utvärderingen av den fleråriga planens effekter inte hindrar lagstiftarna från att ändra planen vid ny utveckling på det vetenskapliga, politiska eller socioekonomiska planet.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens övergripande syfte när det gäller bevarandet av fiskeresurserna och med beaktande av artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013 där principerna, målen och innehållet i den fleråriga planen fastställs, består planen av följande huvuddelar:

- **Den fleråriga planens tillämpningsområde** inriktas på små pelagiska bestånd. Mer specifikt ansjovis, sardiner, makrill och taggmakrill och de fisken som utnyttjar dessa bestånd i Adriatiska havet.

³⁵ Rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 60, 5.3.2008, s. 1).

³⁶ http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/market/market_observatory/index_en.htm.

³⁷ Rapport från STECF:s studiegrupp för utvärdering av fleråriga planer för fiskeriförvaltning (SGMOS 09-02).

- **Syftet med den fleråriga planen** är att bidra till att uppnå GFP:s mål, och i synnerhet att uppnå och upprätthålla maximalt hållbart uttag (MSY) för de berörda bestånden, skapa en hållbar fiskerisektor och tillhandahålla en effektiv förvaltningsram. Den fleråriga planen bidrar också till att möjliggöra genomförandet av landningsskyldigheten.
- De föreslagna **målen** uttrycks som fiskeridödlighetsintervall kring F_{MSY} enligt STECF:s rekommendationer och ska vara genomförda senast 2020. F_{MSY} -intervallen möjliggör en förvaltning baserad på maximalt hållbart uttag för de berörda bestånden och medger en hög nivå av förutsebarhet för sektorn. Mål har införts för ansjovis och sardiner och intervallen har fastställts enligt STECF:s rekommendationer⁹. Dessa intervall möjliggör en MSY-baserad förvaltning för dessa bestånd och förefaller medge anpassningar till följd av ändrade vetenskapliga utlåtanden samtidigt som en hög nivå av förutsebarhet bibehålls. När data finns att tillgå för ett fiskbestånd uttrycks dessa referenspunkter som lekbeståndets biomassa.
- **De referenspunkter för bevarande**, uttryckta som ton av lekbeståndets biomassa eller som förekomst i antal, som ingår i planen fastställs av STECF.
- **Olika skyddsåtgärder och särskilda bevarandeåtgärder** är kopplade till referenspunkterna för bevarande. Om de vetenskapliga utlåtandena anger att något av de berörda bestånden ligger under referenspunkten bör de tillåtna fångsterna för det beståndet minskas. Denna åtgärd får vid behov kompletteras med åtgärder som tekniska åtgärder och kommissionens eller medlemsstaternas nödåtgärder. En del av dessa åtgärder får antas genom regionalisering.
- **Bestämmelser kopplade till landningsskyldigheten** som antas inom ramen för regionalisering är nödvändiga för att förlänga (och/eller ändra) undantag från landningsskyldigheten för arter där vetenskapliga belägg för en hög överlevnadsgrad föreligger, och undantag av mindre betydelse, i linje med vetenskapliga utlåtanden. För närvarande har sådana undantag, antagna inom ramen för utkastplanen för Medelhavet⁵, en livslängd på tre år.
- Den fleråriga planen fastställer **regionalt samarbete** mellan medlemsstaterna med avseende på att anta bestämmelser för landningsskyldigheten och särskilda bevarandeåtgärder, inklusive tekniska åtgärder, för vissa bestånd.
- **Kontrollbestämmelser** fastställs med avseende på kontrollsystem för fartyg (VMS), förhandsanmälningar, elektroniska loggböcker och utsedda hamnar. När det gäller förhandsanmälningar är det nödvändigt att anpassa de allmänna bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 till de särskilda förhållandena i Adriatiska havet och inom fisket efter små pelagiska arter. När det gäller elektroniska loggböcker och VMS utvidgas de bestämmelser som anges i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 till att omfatta alla fartyg över åtta meters längd, för att förbättra kontrollen över de fisken som omfattas av de fleråriga planerna. När det gäller utsedda hamnar föreskrivs i detta förslag ett tröskelvärde över vilket ansjovis och sardiner endast bör landas i hamnar med förstärkta kontroller.

- **Återkommande utvärdering** av den fleråriga planen på grundval av vetenskapliga utlåtanden: Planen bör utvärderas vart femte år. Denna tidsperiod kommer i ett första stadium att ge utrymme för ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten och vara tillräcklig för att regionala åtgärder ska kunna antas, genomföras och för att effekterna på bestånden och olika fisken ska synas. Detta är också den minimiperiod som begärts av de vetenskapliga organen³⁷.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en flerårig plan för små pelagiska bestånd i Adriatiska havet och de fisken som utnyttjar dessa bestånd

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

av följande skäl:

- (1) Den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till skyddet av den marina miljön, hållbar förvaltning av alla kommersiellt nyttjade arter och i synnerhet till att uppnå god miljöstatus i havsmiljön senast 2020 i enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG³.
- (2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013⁴ fastställs bestämmelserna för den gemensamma fiskeripolitiken i linje med unionens internationella åtaganden. Målen för den gemensamma fiskeripolitiken är bl.a. att säkerställa att verksamheten inom fiske och vattenbruk är miljömässigt hållbar på lång sikt, att tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och att genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² Europaparlamentets ståndpunkt av den ..., (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (3) Vetenskapliga utlåtanden från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) och från vetenskapliga rådgivande kommittén inom Allmänna kommissionens för fiske i Medelhavet (AKFM/SAC) tyder på att utnyttjandet av ansjovis- och sardinbestånden i Adriatiska havet överstiger de nivåer som kan ge ett maximalt hållbart uttag (MSY).
- (4) Trots förvaltning enligt både en internationell förvaltningsplan inom ramen för AKFM och nationella förvaltningsplaner antagna enligt rådets förordning (EG) nr 1967/2006⁵, fortsätter de adriatiska ansjovis- och sardinbestånden att utsättas för överfiske och de nuvarande förvaltningsåtgärderna anses vara otillräckliga för att uppnå MSY senast 2020. Medlemsstater och berörda parter har uttryckt sitt stöd för utarbetande och genomförande av förvaltningsplaner för dessa två bestånd på EU-nivå.
- (5) De nuvarande förvaltningsåtgärderna för små pelagiska arter i Adriatiska havet rör tillträde till vattnen, kontroll av fiskeansträngningen och tekniska åtgärder för att reglera redskapsanvändningen. Vetenskapliga utlåtanden har visat på att fångstreglering är det lämpligaste medlet för att anpassa fiskeridödligheten och detta skulle vara ett betydligt mer effektivt förvaltningsverktyg för små pelagiska arter⁶.
- (6) För att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken måste det antas en rad bevarandeåtgärder, efter behov i olika kombinationer eller sammansättningar; det kan bland annat röra sig om fleråriga planer, tekniska åtgärder, fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.
- (7) Enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013 måste de fleråriga planerna grundas på vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning och innehålla övergripande mål och kvantifierbara mål med tydliga tidsramar, referenspunkter för bevarande och skyddsåtgärder.
- (8) Syftet med den fleråriga planen skulle vara att bidra till att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål, och i synnerhet att uppnå och upprätthålla MSY för de berörda bestånden, skapa en hållbar fiskerisektor och tillhandahålla en effektiv förvaltningsram.
- (9) Genom artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 infördes dessutom en landningsskyldighet, inklusive för alla fångster av arter som omfattas av regler och minimistorlekar enligt definitionen i bilaga III till förordning (EG) nr 1967/2006. Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, fastställdes i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1392/2014⁷ en treårig utkastplan med ett undantag av mindre betydelse från landningsskyldigheten för ansjovis, sardiner, makrill och taggmakrill i Adriatiska havet. För att genomföra landningsskyldigheten är det lämpligt att förlänga giltighetstiden för den åtgärd som fastställs i delegerad förordning (EU) nr 1392/2014, genom att införliva åtgärdens respektive bestämmelser i den fleråriga planen.

⁵ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (Medelhavsförordningen) (EUT L 36, 8.2.2007, s. 6).

⁶ Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF): Bedömning av Medelhavsbestånden - del 2 (STECF-11-14).

⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1392/2014 av den 20 oktober 2014 om upprättande av en utkastplan för vissa fisken efter små pelagiska arter i Medelhavet (EUT L 370, 30.12.2014, s. 21).

- (10) I enlighet med ekosystemansatsen och som tillägg till den fiskerirelaterade deskriptorn i direktiv 2008/56/EG bör även de kvalitativa deskriptorerna 1, 4 och 6 i direktivets bilaga I beaktas inom ramen för fiskeriförvaltningen.
- (11) Artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 kräver att fiskemöjligheterna fastställs i enlighet med de mål som anges i de fleråriga planerna.
- (12) Det är lämpligt att fastställa ett mål för fiskeridödligheten (F) som överensstämmer med målet att uppnå och upprätthålla MSY som intervall av värden vilka gör det möjligt att uppnå maximalt hållbart uttag (F_{MSY}). Dessa intervall, som bygger på vetenskapliga utlåtanden, behövs för att skapa flexibilitet, så att ny utveckling inom vetenskaplig rådgivning kan beaktas, för att bidra till genomförandet av landningsskyldigheten och för att ta hänsyn till särdragen inom blandfisket. F_{MSY} -intervallen har beräknats av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) och har tagits fram för att ge en minskning på högst 5 % av det långsiktiga uttaget jämfört med MSY ⁸. Dessutom finns det ett tak för den övre gränsen, vilket innebär att sannolikheten för att beståndet sjunker under B_{lim} är högst 5 %.
- (13) Vid fastställande av fiskemöjligheter bör det finnas en tröskel för F_{MSY} -intervall vid normalt utnyttjande och, under förutsättning att det berörda beståndet anses vara i gott skick, en högre gräns för vissa fall. Det bör endast vara möjligt att fastställa fiskemöjligheterna upp till denna högre gräns om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller bevis, är nödvändigt för att vid blandfiske nå de övergripande mål som fastställs i denna förordning eller för att undvika att ett bestånd tar skada på grund av dynamiken inom eller mellan bestånd av samma eller olika arter, eller för att begränsa de årliga variationerna i fiskemöjligheterna.
- (14) När mål för maximalt hållbart uttag inte finns tillgängliga bör försiktighetsansatsen tillämpas.
- (15) För de bestånd där de finns tillgängliga, och i syfte att tillämpa skyddsåtgärder, måste det införas referenspunkter för bevarande, vilka uttrycks som MSY , $B_{trigger}$ och B_{lim} för ansjovis- och sardinbestånd. Om bestånden skulle hamna under MSY , $B_{trigger}$ bör fiskeridödligheten minskas så att den ligger under F_{MSY} .
- (16) Lämpliga skyddsåtgärder bör vidtas om beståndets storlek sjunker under dessa referenspunkten för B_{lim} . Skyddsåtgärder bör inkludera minskning av fiskemöjligheter och specifika bevarandeåtgärder när vetenskapliga utlåtanden visar att ett bestånd är hotat. Dessa åtgärder bör kompletteras med andra åtgärder, beroende på vad som är lämpligt, såsom kommissionens åtgärder i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 1380/2013 eller medlemsstaternas åtgärder i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (17) För bestånd där referenspunkter inte finns tillgängliga bör försiktighetsprincipen tillämpas. I det sällfall som utgörs av bestånd som fångas som bifångst bör, om

⁸ Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) – Små pelagiska bestånd i Adriatiska havet. Bedömningar avseende Medelhavet del 1 (*Mediterranean assessments part 1*) (STECF-15-14). 2015. [Publications Office of the European Union, [Luxembourg, EUR 27492 EN](#), JRC 97707, 52 pp.] [*The second part of this reference seems to be mistaken. OPOCE, please check.*]

vetenskapliga utlåtanden om miniminivån för lekbeståndets biomassa saknas, särskilda bevarandeåtgärder antas när vetenskapliga utlåtanden visar att korrigerande åtgärder är nödvändiga.

- (18) För att möjliggöra genomförandet av landningsskyldigheten som införs genom artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 bör planen föreskriva om ytterligare förvaltningsåtgärder. Sådana åtgärder bör fastställas genom delegerade akter.
- (19) Tidsfristen för inlämning av gemensamma rekommendationer från de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse bör fastställas, såsom krävs enligt förordning (EU) nr 1380/2013.
- (20) Planen bör också föreskriva vissa kompletterande tekniska åtgärder som antas genom delegerade akter för att bidra till att uppnå planens mål, särskilt när det gäller skydd av ungfisk eller för att förbättra selektiviteten.
- (21) För att säkerställa överensstämmelse med de åtgärder som fastställs i den här förordningen bör särskilda kontrollåtgärder antas för att komplettera dem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1224/2009⁹.
- (22) Eftersom de fartyg i Adriatiska havet som inriktar fisket på små pelagiska arter tenderar att göra korta fiskeresor, bör den förhandsanmälan som krävs enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 1224/2009 anpassas så att förhandsanmälan sänds minst en och en halv timme före den beräknade ankomsten till hamn. Med beaktande av den begränsade effekt som fiskeresor som endast omfattar mycket små kvantiteter fisk av de berörda bestånden har, är det lämpligt att fastställa en tröskel för sådana förhandsanmälningar, dvs. när dessa fartyg medför minst 1 ton ansjovis eller sardiner ombord.
- (23) Med tanke på att elektroniska kontrollverktyg säkerställer bättre fiskerikontroll vid rätt tidpunkt, särskilt vad gäller den rumsliga fördelningen av fiskeverksamheter och av utnyttjandet av bestånden, bör användningen av VMS-system och elektronisk loggbok enligt kraven i artikel 9 respektive 15 i förordning (EG) nr 1224/2009, utvidgas till att omfatta alla fiskefartyg med den längd överallt på åtta meter.
- (24) Det bör fastställas tröskelvärden för fångster av ansjovis och sardiner över vilka ett fiskefartyg är skyldigt att landa i en utsedd hamn eller på en plats nära land, i enlighet med artikel 43 i förordning (EG) nr 1224/2009. Dessutom bör medlemsstaterna, när de utser dessa hamnar eller platser nära land, tillämpa kriterierna i artikel 43.5 i den förordningen på ett sådant sätt att en effektiv kontroll säkerställs.
- (25) För att möjliggöra en tidsmässigt lämplig och proportionell anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och för att säkerställa flexibilitet och möjliggöra utveckling av vissa åtgärder bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till

⁹ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning i fråga om korrigerande åtgärder för bevarandet av makrill och taggmakrill, genomförandet av landningsskyldigheten samt tekniska åtgärder. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (26) I enlighet med artikel 10.3 i förordning (EU) nr 1380/2013 bör bestämmelser antas för en återkommande bedömning från kommissionens sida av ändamålsenligheten och effektiviteten i tillämpningen av denna förordning. En sådan bedömning bör följa på och baseras på en regelbunden utvärdering av planen som grundar sig på vetenskapliga utlåtanden. Planen bör utvärderas vart femte år. Denna tidsperiod kommer att ge utrymme för ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten och vara tillräcklig för att regionala åtgärder ska kunna antas och genomföras och effekterna på bestånden och olika fisken synas. Det är också den minimiperiod som begärts av de vetenskapliga organen.
- (27) I enlighet med artikel 9.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 gjordes, innan planen utarbetades, en utvärdering av dess sannolika ekonomiska och sociala effekter¹⁰.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning upprättas en flerårig plan för små pelagiska bestånd i Adriatiska havet.
2. Denna förordning ska tillämpas på bestånd av ansjovis (*Engraulis encrasicolus*) och sardin (*Sardina pilchardus*) i Adriatiska havet (nedan kallade *de berörda bestånden*) och på fisken som utnyttjar dessa bestånd. Den ska också tillämpas på bifångster av makrillar (*Scomber* spp.) och taggmakrillar (*Trachurus* spp.) i Adriatiska havet, som tas i samband med fiske antingen efter det ena av eller båda dessa berörda bestånd.

¹⁰

Konsekvensbedömning...[infoga hänvisning vid offentliggörandet].

Artikel 2

Definitioner

1. Vid tillämpningen av denna förordning gäller de definitioner som anges i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1380/2013, artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 och artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1967/2006.
2. Dessutom gäller följande definitioner:
 - (a) *Adriatiska havet*: AKFM:s geografiska delområden 17 och 18,
 - (b) *AKFM:s geografiska delområde*: AKFM:s (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) geografiska delområde såsom det definieras i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011¹¹,
 - (c) *små pelagiska bestånd*: de bestånd som anges i artikel 1.2 i denna förordning eller en kombination av dessa,
 - (d) *F_{MSY} -intervall*: ett värdeintervall där alla nivåer av fiskeridödlighet inom de vetenskapligt fastställda gränserna för det intervallet, i situationer med blandfiske och enligt vetenskapliga utlåtanden, på lång sikt leder till en maximal hållbar avkastning (MSY) vid befintliga genomsnittliga miljöförhållanden, utan att på ett betydande sätt påverka reproduktionsprocessen för de berörda bestånden,
 - (e) *MSY $B_{trigger}$* : den referenspunkt för lekbeståndets biomassa under vilken specifika och lämpliga förvaltningsåtgärder ska vidtas för att säkerställa att nyttjandegraden i kombination med den naturliga variationen tillåter att beståndet byggs upp över nivåer som kan ge MSY på lång sikt,
 - (f) *fiskemöjlighet*: en kvantifierad laglig rätt att fiska, uttryckt i fångster och/eller fiskeansträngning.

Artikel 3

Övergripande mål

1. Den fleråriga planen ska bidra till att uppnå de mål för den gemensamma fiskeripolitiken som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt genom att tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen, och ska syfta till att säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer MSY.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 av den 13 december 2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet (EUT L 347, 30.12.2011, s. 44).

2. Den fleråriga planen ska ge en effektiv, enkel och stabil förvaltningsram för utnyttjandet av små pelagiska bestånd i Adriatiska havet.
3. Den fleråriga planen ska bidra till att eliminera utkast, genom att i möjligaste mån undvika och minska oönskade fångster, och till genomförandet av den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 för de arter som omfattas av den och på vilka den här förordningen är tillämplig.
4. Den fleråriga planen ska genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras. Den ska vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG.
5. Den fleråriga planen ska framför allt syfta till att
 - (a) säkerställa att de villkor som anges i deskriptor 3 i bilaga I till direktiv 2008/56/EG uppfylls, och
 - (b) bidra till uppfyllandet av andra relevanta deskriptorer i bilaga I till direktiv 2008/56/EG, i proportion till den roll som fisket spelar för att uppfylla dem.

KAPITEL II

MÅL, SKYDDSATGÄRDER OCH SÄRSKILDA ÅTGÄRDER

Artikel 4

Mål för ansjovis och sardin

1. Målet för fiskeridödligheten ska nås så snart som möjligt och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020 för de berörda bestånden, och det ska därefter bibehållas inom de intervall som anges i bilaga I och i enlighet med de övergripande mål som fastställs i artikel 3.1.
2. Fiskemöjligheterna ska vara förenliga med de målintervall för fiskeridödlighet som anges i bilaga I, kolumn A, till den här förordningen.
3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 får fiskemöjligheterna fastställas på nivåer som motsvarar en lägre fiskeridödlighet än de nivåer som anges i bilaga I, kolumn A.
4. Trots vad som sägs i punkterna 2 och 3 får fiskemöjligheterna för ett bestånd fastställas i enlighet med de intervall för fiskeridödlighet som anges i bilaga I, kolumn B, förutsatt att det berörda beståndet ligger över den referenspunkt för miniminivån för lekbeståndets biomassa som anges i bilaga II, kolumn A,
 - (a) om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att nå de övergripande mål som fastställs i artikel 3 när det gäller blandfiske,

- (b) om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att undvika att ett bestånd tar allvarlig skada på grund av dynamiken inom eller mellan bestånd av samma eller olika arter, eller
- (c) för att begränsa variationerna i fiskemöjligheterna till högst 20 % mellan år som följer på varandra.

Artikel 5

Skyddsåtgärder

1. Referenspunkterna för bevarande, uttryckta som den miniminivå och den gränsnivå för lekbeståndets biomassa som ska tillämpas för att kunna garantera fullständig reproduktionskapacitet för de berörda bestånden anges i bilaga II.
2. När vetenskapliga utlåtanden visar att lekbeståndets biomassa för något av de berörda bestånden ligger under den referenspunkt för miniminivån för lekbeståndets biomassa som anges i bilaga II, kolumn A, till den här förordningen ska alla lämpliga korregerande åtgärder antas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över de nivåer som kan ge MSY. I synnerhet, genom undantag från artikel 4.2 och 4.4 i denna förordning, ska fiskemöjligheterna för de berörda bestånden, i syfte att nå dessa nivåer, fastställas till en nivå som ger en fiskeridödlighet under det intervall som anges i bilaga I, kolumn A, till denna förordning, med beaktande av minskningen av de berörda beståndens biomassa.
3. När vetenskapliga utlåtanden visar att lekbeståndets biomassa för något av de berörda bestånden ligger under den gränsreferenspunkt för lekbeståndets biomassa (B_{lim}) som anges i bilaga II, kolumn B, till denna förordning, ska ytterligare korregerande åtgärder vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över den nivå som kan ge MSY. I synnerhet kan de korregerande åtgärderna, genom undantag från artikel 4.2 och 4.4, inbegripa ett tillfälligt stopp av det riktade fisket för det berörda beståndet och en lämplig minskning av fiskemöjligheterna.

Artikel 6

Särskilda bevarandeåtgärder

När vetenskapliga utlåtanden visar att korregerande åtgärder krävs för bevarandet av de små pelagiska bestånd som avses i artikel 1.2 i denna förordning, eller, vad gäller ansjovis och sardin, när lekbeståndets biomassa för något av dessa bestånd för ett visst år ligger under de referenspunkter för bevarande som anges i bilaga II, kolumn A, till denna förordning, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 med avseende på

- (a) fiskeredskapens egenskaper, särskilt maskstorlek, redskapens utformning, redskapens storlek eller användning av selektivitetsanordningar för att säkerställa eller förbättra selektiviteten,

- (b) användning av fiskeredskap och det djup på vilket redskapet används, för att säkerställa eller förbättra selektiviteten,
- (c) förbud mot eller begränsning av fiske i särskilda områden, i syfte att skydda lekfisk och ungfisk eller fisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande eller för att skydda icke-målarter,
- (d) förbud mot eller begränsning av fiske eller användning av vissa typer av fiskeredskap under särskilda perioder, i syfte att skydda lekfisk eller fisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande eller för att skydda icke-målarter,
- (e) minsta referensstorlekar för bevarande, i syfte att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer,
- (f) andra egenskaper med koppling till selektivitet.

KAPITEL III

BESTÄMMELSER MED KOPPLING TILL LANDNINGSSKYLDIGHETEN

Artikel 7

Bestämmelser med koppling till landningsskyldigheten för små pelagiska bestånd som fångas i Adriatiska havet

Kommissionen ges behörighet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 med avseende på

- (a) undantag från tillämpningen av landningsskyldigheten för arter för vilka det finns vetenskapliga belägg för en hög överlevnadsgrad, med beaktande av egenskaperna hos redskapen, fiskemetoderna och ekosystemet, i syfte att underlätta genomförandet av landningsskyldigheten, och
- (b) undantag av mindre betydelse i syfte att underlätta genomförandet av landningsskyldigheten; sådana undantag av mindre betydelse ska fastställas för fall som avses i artikel 15.5 c i förordning (EU) nr 1380/2013 och vara förenliga med villkoren i den bestämmelsen,
- (c) särskilda bestämmelser om dokumentation av fångster, särskilt i syfte att övervaka genomförandet av landningsskyldigheten, och
- (d) fastställande av minsta referensstorlekar för bevarande, i syfte att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer.

KAPITEL IV REGIONALISERING

Artikel 8

Regionalt samarbete

1. Artikel 18.1–18.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska tillämpas på de åtgärder som avses i artiklarna 6 och 7 i den här förordningen.
2. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel, får medlemsstater med direkt förvaltningsintresse lägga fram gemensamma rekommendationer i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 för första gången senast tolv månader efter det att denna förordning trätt i kraft och därefter tolv månader efter varje gång en utvärdering av den fleråriga planen lagts fram i enlighet med artikel 14 i den här förordningen. De får också lämna sådana rekommendationer när de bedömer att så är nödvändigt, i synnerhet om det sker en plötslig förändring i situationen för något av de bestånd som omfattas av den här förordningen. Gemensamma rekommendationer avseende åtgärder som avser ett visst kalenderår ska lämnas in senast den 1 juni det föregående året.
3. De befogenheter som ges enligt artiklarna 6 och 7 i denna förordning ska inte påverka de befogenheter som kommissionen ges genom andra bestämmelser i unionsrätten, däribland förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL V KONTROLL OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 9

Förhållande till förordning (EG) nr 1224/2009

De kontrollåtgärder som föreskrivs i detta kapitel ska gälla utöver dem som föreskrivs i förordning (EG) nr 1224/2009, om inte annat föreskrivs i detta kapitel.

Artikel 10

Förhandsanmälan

1. Genom undantag från artikel 17.1 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska den förhandsanmälan som avses i den artikeln göras minst en och en halv timme före fartygets beräknade ankomsttid till hamn. De behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaterna får, efter bedömning av varje enskilt fall, lämna tillstånd för tidigare ankomst till hamn.

2. Kravet på förhandsanmälan ska gälla för befälhavare på unionsfiskefartyg som har minst ett ton ansjovis eller ett ton sardiner ombord.

Artikel 11

Fartygsövervakningssystem

1. Vid tillämpning av denna förordning ska tillämpningen av de bestämmelser som fastställs i artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1224/2009 utvidgas till fiskefartyg med en längd överallt på åtta meter eller mer och som deltar i det riktade fisket efter små pelagiska bestånd i Adriatiska havet.
2. Det undantag som föreskrivs i artikel 9.5 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska inte tillämpas på fartyg som deltar i det riktade fisket efter små pelagiska bestånd i Adriatiska havet i enlighet med denna förordning, oavsett fartygens längd.

Artikel 12

Elektroniskt ifyllande och överlämnande av fiskeloggböcker

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska skyldigheten enligt artikel 15.1 i förordning (EG) nr 1224/2009 att föra elektronisk fiskeloggbok och att överlämna den elektroniskt minst en gång om dagen till flaggmedlemsstatens behöriga myndighet utvidgas till befälhavare på unionsfiskefartyg med en längd överallt på åtta meter eller mer och som deltar i det riktade fisket efter ansjovis eller sardiner.
2. Det undantag som föreskrivs i artikel 15.4 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska inte gälla befälhavare på fartyg som deltar i det riktade fisket efter ansjovis eller sardiner, oavsett fartygens längd.

Artikel 13

Utsedda hamnar

Det tröskelvärde som ska tillämpas på den levande vikten av arter från respektive bestånd som omfattas av den fleråriga planen, ovanför vilket ett fiskefartyg måste landa sina fångster i en utsedd hamn eller en plats nära land i enlighet med artikel 43 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska vara följande:

- (a) 2 000 kg ansjovis.
- (b) 2 000 kg sardiner.

KAPITEL VI ÖVERSYN

Artikel 14

Utvärdering av den fleråriga planen

Fem år efter ikraftträdandet av denna förordning och därefter vart femte år ska kommissionen säkerställa att en utvärdering görs av den fleråriga planens effekter på de bestånd som omfattas av denna förordning och på de fisken som utnyttjar dessa bestånd. Kommissionen ska lägga fram resultatet av utvärderingen för Europaparlamentet och rådet.

KAPITEL VII FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 15

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6 och 7 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6 och 7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6 och 7 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före

utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande